

[Marinus Sørensen.]

væsentlig Grund maaske den, at Sagkundskaben nærede visse Betæneligheder over for Forslag II, som i væsentlig Grad er det samme som det nu behandlede Lovforslag. Hvilken Grund Ministeren og hans Sagkundskab har haft til at overvinde disse Betæneligheder, oplyses der intet om; heller ikke i Ministerens Fremsættelsestale gives der Oplysninger herom. Jeg kan kun hilse med Tilfredshed, at Ministeren og hans Sagkundskab har overvundet Betænelighederne og nu tør tage Ansvaret for det foreliggende Lovforslag.

Det er jo store Interesser, der knytter sig til denne Sag. Det drejer sig om en af vore største og bedste Fiskerihavnens Bevarelse. Vil Thyborøn Havn ogsaa, dersom dette Lovforslag vedtages, være i Stand til at opfylde Betingelserne som Nødhavn for vore Fiskere og søfarende? Her er vi ved et Spørgsmaal af største Vigtighed. Mange Fiskere og søfarende har i Aarenes Løb, naar Katastrofen har truet dem ude paa Havet, søgt Redning i Thyborøn Havn. Hvor mange Menneskeliv der derved har undraget sig Druknedøden, findes der ingen Opgørelse over, men det er oplyst, at det ikke er i faa Tilfælde, Menneskeliv er reddet ved Tilstedeværelsen af Thyborøn Havn. At vore Redningsdampere ogsaa her har en god Placering og med Thyborøn Havn som Udgangshavn har de bedste Betingelser for at være til Hjælp i farefulde Situationer, er en Kendsgerning, vi maa tage med i vore Overvejelser.

For Limfjordsbyernes Erhvervsliv er Sejladsen gennem Kanalen mod Vest en Livsbetingelse. Det er meget store Beløb, disse Byer har ofret til Udvidelse og Uddybning af deres Havne, og de venter nu paa, naar Varetølførsler igen bliver mulige, at deres Havne atter skal blive en Kilde til deres Fremdrift.

For Limfjordsfiskeriet er det af største Vigtighed, at Saltholdigheden i Limfjorden kan opretholdes som nu. Der findes langs Limfjordens Kyster ca. 2 000 Erhvervsfiskere. Disse føler deres Eksistens truet og har vedtaget stærke Protester mod, at Lovforslaget bliver ophøjet til Lov, og for Østersfiskeriet hævdes det, at det vil gaa sin fuldstændige Ødelæggelse i Møde. Yderligere gør man gældende fra Fiskernes Side, at Fiskeyngelens Indvandring fra Havet til Limfjorden vil blive stærkt hemmet, dersom Sluseprojektet bliver til Lov. Man kan derfor ikke sige, at Lovforslaget har vakt Glæde inden for Fiskernes Kreds eller i vore Limfjordsbyer. Jeg tror, Ministeren

maa være indstillet paa, at der fra disse Kredse vil blive gjort energiske Henstillinger om at finde frem til en Løsning af Spørgsmaalet af mindre indgribende Art.

For Landbruget stiller Sagen sig anderledes. Det gælder jo for Lodsejerne, som bor langs Limfjorden, at de har været udsat for en ret alvorlig Nedbrydning og Bortskæring af Arealerne ud imod Fjorden. Fra Lodsejernes Side gøres dette Tal op til ca. 30 ha om Aaret eller omtrent det samme som en jævnt stor Bondegaard. Selv om dette Tal er overdrevent, er det en Kendsgerning, at der langs Limfjordens Kyster finder meget store Bortskæringer Sted, og at store Arealer af lavtliggende Jord under Højvande er udsat for Saltvandsoversvømmelser, der er til stor Skade. Naar saadanne lavtliggende Arealer har været Genstand for Saltvandsoversvømmelse, ligger de som Regel nytteløse hen Resten af Aaret, idet der i alle Tilfælde skal store Regnmængder til, for at Græsset kan gro frem paa ny.

Under den Diskussion, der føres om Thyborøn Kanal, har den Tanke, som Distriktsingeniør Bondesen har fremsat, om at sikre den frie Indsejling ved Bygning af 2 Moler vakt stor Interesse hos den lokale Befolkning. Distriktsingeniøren gør gældende, at hvad enten man beslutter sig til at gennemføre Forslaget med Moler og Sluser, eller man beslutter sig til at gennemføre Projektet med aaben Kanal, maa man begynde med at bygge de to Havmoler. Ved Gennemførelse af Sluseprojektet kan Lukning først foretages, naar Molerne er ført saa langt ud i Havet, at man har Sikkerhed for, at generende Tilsanding af Kanalmundingen undgaas. Hvis man derfor vedtager et af Projekterne, med eller uden Sluser, har man ved Frembygning af Molerne Lejlighed til i Naturen at anstille Undersøgelse over, om Betænelighederne ved Bevarelse af den aabne Kanal med fri Ind- og Udstrømning er berettigede. Viser det sig, at de er uberettigede, har man frit Valg mellem at gennemføre Anlægget med eller uden Sluser. Distriktsingeniøren gør gældende, at der ved Gennemførelse af Projektet med fri Gennemstrømning vil opnaas visse Fordele. Besjlingsforholdene bliver bedre, end hvis Gennemsejlingen er lukket med Sluser. Limfjordens Saltholdighed vil ikke ændres, Thyborøn By og Havn vil blive fri for generende Højvande, som Tilfældet kan blive, hvis Sluseprojektet med Kanaler gennemføres. Distriktsingeniør Bondesen er jo den Mand, der leder Arbejdet derude, og